

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 153.

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, JUNE 30th, 1931.

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Vesele in žalostne vesti iz življenja rojakov po širni Ameriki

V Chicagi so potegnili mrtvega iz jezera prekmurskega rojaka Martin Močnika. Zginil je pred par meseci iz doma. Ne ve se še, ali je to slučaj samomora ali nesreče.

Glavni urad S. N. P. Jednote je razpisal izredni asessment za vse člane, ki so zavarovani za bolnišnično podporo. Asessment se plača julija meseca. Člani, zavarovani za \$1.00 dnevne bolniške podpore plačajo 70c izrednega asessmenta, zavarovani za \$2.00 podpore, plačajo \$1.50, za \$3.00 podpore plačajo \$2.85 in za \$4.00 podpore plačajo \$3.25 izrednega asessmenta.

V Homer City, Pa., je umrl na posledicah operacije rojak John Rink. Star je bil nad 50 let in je prišel v Ameriko pred 25. leti. Doma je bil iz Reke pri Cerknem. V Ameriki zapuščala soprogo, sedem otrok in dva brata.

Preminul je v Ely, Minn., rojak John Hutar, star 50 let, doma iz Semiča na Dolenjskem. Zapustil je več odraslih otrok. V dotični okolici je živel nad 30 let.

V Chicagi se je vršila plavalna tekma na daljavo 50 jardov. Nad 200 deklet se je udeležilo tekme. Med tekmovalkami je bila tudi Miss Sophie Stritar, hčerka Mr. Louis Stritarja, 2018 W. 21st Place. Prvo mesto je dobila poleg plavalkami je dosegla Miss Stritar, naša Slovenka, za kar je dobila poleg častnega naslova "najboljša plavalka" tudi zlato kupo. Iskrene čestitke!

V Slovenski naselbini na Wil-lard, Wisconsin, je pred kratkim divjal strašen vihar, ki je povzročil ljudem ogromno škodo.

V Barbertonu se vrši registriranje za volivce dne 2. 9. 16. 20. in 21. julija. Ker je tam običaj slovenskih državljanov, se rojakom priporoča, da ne pozabijo registrirati se. Oni pa, ki so se lansko leto registrirali, jim tega sedaj ni treba.

Mussolini je pripravljen za Hooverjev moratorij

Rim, 29. junija. Laška vlada je že odredila vse potrebno, da bo pripravljena, ko stopi moratorij v veljavo, to je, da se za eno leto odloži plačila na vse dolge. Obenem se poroča, da pripisuje Mussolini in laški zunanji minister Grandi še večji pomen Hooverjevemu moratoriju kot se je prvotno domnevalo. Obi sta prepričana, da bo Hooverjev predlog povzročil ožje sodelovanje med svetovnimi narodi. Napetost, ki sedaj vlada med narodi, se bo polegla in to je najboljša predpriprava za prihodnjo svetovno razorožitveno konferenco. In kakor hitro nastane boljši sporazum med narodi, se bo tudi gospodarsko stanje narodov dvignilo.

Na potovanje

V pondeljek jutraj se je podala družina Mr. Lovrenc Petkovška na potovanje, ki bo trajalo en teden. V družbi so: Mr. in Mrs. Lawrence Petkovšek in sinovi ter Mr. in Mrs. John Hlad. Odpeljali so se z avtomobilom proti Johnstown, Penna., kjer obiščejo Mrs. Jernejčič, sorodnico Mrs. Petkovšek. Potem pa gredo pogledat tudi proti Niagara Falls, nakar se vrnejo v Clevelandu. Prav srečno pot!

Tako je še mlada, pa že razporečena in po poklicu je drzna roparica

Policija je te dni aretirala v Clevelandu 21 letno Mrs. Fern Evans. Z njo vred je bil aretiran tudi njen mož, ki se pa piše Edward Keinzing. Izjavila se je, da je bil Keinzing z njo vedno pošten in je pripravljena sprejeti polovico njegove kazni. Priznala je mlada ženska, da je skupno s Keinzingom oropala nekega barbeque, kjer je dobila \$40, da je vdrla v neko candy prodajalno, kar ji je prineslo \$25.00. Lansko jesen je bila aretirana v Salem, Ohio, radi nekega streljanja, njen mož je pa tedaj pobegnil. Po njeni aretaciji pa se je pojavil tudi neki Frank Barborič, 13600 Astor Ave., ki je trdil, da je tudi on mož mlade Fern. Poleg tega je on tudi očene hčerke. Fern je nato takoj zahteval ločitev, nakar je tudi Frank vložil enako tožbo. Mlada Mrs. Evans je rekla v zaporu: "Vseh teh neprilik sem sama kriva. Pobegnula sem z doma in se klatarila okoli z moškimi v avtomobilih. Prenečevala sem večinoma na prostem. Eddie se je vozil z menoj. Ker pa od same ljubezni nisva mogla živeti, sva seveda kradla, da sva se preživela. Noben izmed naju ni mogel dobiti dela." Mati mlade roparice stanuje na 3452 W. 44th St. Niti slutnje ni imela, po kakšnih potih hodi njena hči, in sedaj, ko je policija povedala resnico, pa tarr in obupuje! Mar bi se prej za hčer pobrigala!

Velika slavnost

Tekom tega tedna je bilo obvečenih kakih 2000 učencev in učenk, ki so v zadnjem terminu obiskovali večerno šolo za državljanstvo, da so pripravljeni za soboto, 4. julija, da dobijo častne diplome. Ta velika slavnost se vrši letos v Geauga Lake parku. Vsi učenci šole naj bodo navzoči in se ravnajo po do-ložilih, ki so jih dobili od The Citizens Bureau. Kdor ima avtomobil, pride tja v dobri poluri. Prosi se tudi avtomobiliste, da potegnejo še kakega prijatelja s seboj. Vsi drugi pa se lahko poslužite posebnega vlaka Erie železnice, ki odpelje iz Clevelanda na dan 4. julija, ob 9. uri jutraj. Cena vožnji na tem posebnem vlaku je samo 80 centov za tja in nazaj. Otroci plačajo polovično vožnjo. Toda oglasiti se morate nemudoma v uradu The Citizens Bureau, staro sodniško poslopje, 3. nadstropje, na Public Square. Govorniki na tej proslavi bodo zvezni senator Robert J. Bulkley, župan mesta Clevelanda John D. Marshall in znameniti govornik, rabin B. R. Brickner. Nad 300 Slovencev je med graduiranci letošnje državljan-ske šole. Geauga Lake park je eden najfinjših zabavnih prostorov v državi Ohio.

Čudovit stol

V izložbenem oknu Grdinove trgovine s pohištvo na 6019 St. Clair Ave., je jako čudovit stol, ki je patentiran. Stol se lahko spremeni v mizo in služi kot miza in stol. Taki predmeti so zlasti uporabni na piknikih. Stol je naredil naš rojak Mr. Louis Koejan, ki je prišel pred kratkim iz Minnesote.

* V Quebec reki, blizu Three River, provinca Quebec, je utonilo 7 otrok.

Roparska gnezda nekdanj in danes

Hoover skuša sedaj pomagati tudi Južni Ameriki, ko je odpravil Evropo

Washington, 29. junija. Po daljšem posvetovanju med predsednikom Hooverjem in višjimi uradniki Federalne rezervne banke se je sklenilo, da zvezna vlada ko-operira z newyorškimi bankami, da se izvedejo večja posojila za razne republike v Južni Ameriki. Razne južno-ameriške republike so si sposo-dile večje svote denarja na krat-ke termine, in ta posojila bi mo-rala biti sedaj plačana, in do-tične republike želijo sedaj spre-meniti ta posojila v dolgotrajne note, kar bi položaju mnogo po-magalo in odvrnilo pretečo kri-zo, izvoz zlata in padec valute. Južno-ameriške republike so ho-tele sklicati tozadevno svojo lastno konferenco, ki pa sedaj lahko odpade. Taka konferen-ca ni bila prijetna krogom v Washingtonu, zato je šel Ho-over do skrajnosti in dovolil, da se dajo vladam republik v Južni Ameriki večji denarni krediti.

Cvetlična parada

Dne 29. avgusta se priredi v Clevelandu s pomočjo časopisa "The Plain Dealer" ogromna cvetlična parada, ki je že lan-sko leto privabila nad 300,000 ljudi. Parada s cvetlicami okra-šenih avtomobilov se bo pomi-kala proti zrakoplovni pristanu. Parade se lahko vsakdo udeleži z okrašenim avtomobi-lom. Razdeljenih bo \$2000,00 vrednosti daril.

Visoka najemnina

Vodstvo Cleveland baseball kluba bo plačevalo mestu \$50.-000 letne najemnine za privile-gij baseball igranja v mestnem stadionu. Poleg tega bo vod-stvo plačalo mestu 15 procentov od vseh dohodkov nad \$750,000, ki jih dobi vodstvo kluba za vstopnino.

* Devet oseb je včeraj v dr-žavi Ohio umrlo vsled vročine.

Nekaj drobnih novic iz Madisona in Geneva, O.

Geneva, 29. junija. Zadnja nevihta, ki je s tako grozo div-jala zadnji petek v Clevelandu in okolici, ni naredila mnogo škode po slovenskih farmah v Madisonu in Genevi. Tuptam se je prevrnilo kako staro dre-vo. — Pri Louis Kožarju na Walther Main Rd., so imeli naši slovenski farmarji zadnjo sobo-to prijetno domačo zabavo, in kot pripovedujejo udeleženci, že "zdanje ni bilo tako lušno." — K Jos. Gramcu je prišel dan-es na počitnice Mr. Philip Raztresen in soproga ter Mr. Frank Stanonik in soproga. Ostanejo tam do prihodnje ne-delje. — Anton Debeve je že do-bil novega konja, in sicer pri ro-jaku Babiću. En tak farmarski konj velja danes \$180.00, pa pravijo, da je še poceni. — Piknik društva Ribnica št. 12 S. D. Zveze, ki se je vršil zadnjo nedeljo pri Frank Ker-žiču na River Rd. je bil velik uspeh. Nad 50 avtomobilov je pripeljal piknikarje. Križma-nova mama so bili zaposleni pri sunkah in pečenih piščancih. Jože Pograjc je pri belem dne-vu z laterno iskal slona, ki se je zgubil med češpljami Ker-žiča, prodajala se je ribniška ro-ba, piskalo in prepevalo, da je odmevalo po bližnjih gričih. Vsi so se prav dobro imeli.

Cene za vodo

Mestna zbornica je sinoči po-razila voditelja republikancev v zbornici, councilmana Herman Finkle in sprejela nove cene za vodo. Nove cene stopijo že ju-tri v veljavo. Nove cene so: 80c od tisoč kubičnih čevljev vode. Sedanja cena je bila 60 centov. Najmanj bo moral vsak plačati na leto \$6.00, tudi če ne vpora-bi toliko vode, toda vsakdo ima pravico do 2,000 kubičnih čev-ljev vode zastoj, predno se mu začne šteti uporaba vode. Cene za predmestja so nekoliko višje.

Davek na opojno pijačo bi lahko odpravil ves defi-cit zvezne blagajne

Washington, 29. junija. Ker se je zakladniški tajnik Andrew Mellon pred kratkim izjavil, da bo morala zvezna vlada v krat-kem iskati novih virov za do-hodke, da se pokrije deficit, je načelnik Zveze, ki se bori za edpravo prohibicije, izjavil, da če se odpravi 18. amendent in upelje davek na pijačo, bi ne-mudoma zginil ves deficit, ki ga ima sedaj zvezna vlada. Vlada bi dobila prvo leto \$904,000,000 dohodkov od opojne pijače, kar ne bi samo povzročilo, da se po-krije deficit, pač pa bi še osta-lo v zvezni blagajni par sto mi-lijonov dolarjev. Kar danes do-bijo butlegerji, bi lahko dobila vlada sama, ako bi znala ure-diti razmere. Vlada bi dovoli-la prodajo opojne pijače samo v onih državah, kjer se je pija-ča prodajala, predno je bila pro-hibicija upeljana. Te države so plačevale skoro tisoč milijonov dolarjev davka od opojnih pijač.

Mramor umrl

Po daljši bolezni je preminul v pondeljek Frank Mramor, star 53 let, stanujoč na 18224 East Park Drive, blizu 185. ceste. Tu zapuščala soprogo, hčer Mary, omoženo Heglar, sina Antona in brata v Willoughby. Ranjki je bil rojen v vasi Selšček, fara Begunje pri Cerknici, kjer za-puščala dve sestri. V Clevelandu je bival 24 let. Bil je član dru-štva Slovan št. 3 S. D. Z. in društva Waterloo Grove št. 281 W. W. Pogreb se vrši v četrtek jutraj v cerkev sv. Kristine na St. Paul pokopališče pod vod-stvom Jos. Žele in Sinovi. Bodi ranjkemu ohranjen blag spo-min, prizadetim sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Čistilnica oblek

Mike Bambič in John Novak sta odprla na 1063 E. 61st St. čistilnico oblek. Rojakom ju priporočamo!

Raketirjem v New Yorku je napovedana neusmilje-na vojna od trgovcev

New York, 29. junija. Trgov-ci v tem mestu, poslodajalci kot tudi mestna vlada so se združili da uničijo vpliv raketirjev, ki so se zadnje čase silno razpa-sli in ogrožajo unijske delavce kot tudi delodajalce in trgovce. Pred nekaj dnevi sta šla dva zastopnika unije oblačilnih de-lavcev k kompaniji, da se do-bijo kakšna pogodba med unijo in delodajalci. Kot se poroča, so gotovi raketirji plačani po de-lodajalcem, ki zaposlujejo ne-unijske delavce, a ob istem času izsiljujejo od unijskih vodite-ljev denar. Unijski voditelji do-bivajo dnevno grožnje, da bodo ubiti, ako ne dovolijo, da unija zaposli znane gangeže, ki naj bi baje izsilili od kompanij večje plače. Ogromna večina deloda-jalcev v oblačilni industriji drži z unijo, toda nekaj jih je, ki so se dali pregovoriti od raketir-jev, katere so zaposlili, da pre-ganjajo unijske voditelje. Poli-cija je sedaj izjavila, da bo šla do skrajnosti in s pomočjo tr-govcev izkoreninila raketirje, radi katerih preti resna kriza oblačilni industriji v New Yor-ku.

278 mrtvih!

Chicago, 29. junija. Število žrtev vročine je narastlo danes na 278, dočim jih je nadaljne stotine padalo na cestah na tla v omedleveci. Nobenega upa-nja ni, da bi bilo danes ali jutri bolje. Toda dočim je n. pr. v mestu Rome, Georgia, kazal to-plomer 107 stopinj vročine, je pa v Wenatchee gorovju, Wash-ington, padal sneg poldrugo uro. Iz Brazilije se pa poroča, da je tam zavladal tak mráz, da so morali ljudje prinesiti zim-ske kožuhe na dan! Enako se poroča iz Argentine!

Šest ubitih tekmo volitev na Španskem

Madrid, 29. junija. — Dasi še ni natančno znan rezultat vo-litev na Španskem, pa se sma-trata, da so republikanci dobili večino. Volivni prostori so bili zaprti v nedeljo ob 4. uri po-poldne, nakar se je začelo s štejetjem glasov. Vseh poslan-cev je 467, in videti je, da ima republikansko-socialistični blok večino. Po deželi je bilo tekmo volitev ubitih šest oseb, veči-noma v spopadih s komunisti, ki so hoteli na več krajih za-žgati cerkve. Pri volitvah je nastopilo nad tisoč kandidatov, ki so pripadali 24 različnim po-litičnim strankam.

Sreča v nesreči

Vihar, ki je pretekli petek na-redil v Clevelandu toliko škode, je imel tudi svojo dobro stran. Kakih 1,000 ljudi je dobilo delo v Clevelandu in okolici, da so očistili ceste in popravili storje-no škodo.

Delo dobila

dva rojaka, ki se razumeta na mizarsko delo. Delo je za en teden ali dva. Vprašajte pri Mr. John Hočevarju, 18851 Abbey Rd., v Nottinghamu.

Gatty in Post zrakoplovca se ustavita jutri v Cleve-landu za kurivo

Nome, Alaska, 29. junija. Ameriška zrakoplovca Gatty in Post, ki ploveta okoli sveta in nameravata svojo pot zvršiti v desetih dneh, sta zmagoslavno preletela iz Kabarovska, Sibiri-ja, do Solomon, blizu mesta No-me, Alaska. To je bil najdaljši in najbolj nevarni del poleta. Dolgost tega poleta je znašala 2,300 milj v zračni črti, preko nevarnega oceana, in preko kra-jev, kjer je skoro večna megla ali viharji. Njiju zrakoplov je prišel nepoškodovan v Solomon. Doslej sta preletela 11,750 milj v sedmih dneh in vsa vožnja traja 15,000, ko zopet dospeta v New York, kar se pričakuje v sredo. Iz Nome, Alaska, poleti-ta v Edmonston, Kanada, odtod pa v Cleveland, kjer vzameta no-vo kurivo za zrakoplov, nakar odploveta proti New Yorku. Oba zrakoplovca se pričakuje v Cleveland tekem srede. Prista-la bosta na mestnem zrakoplov-nem pristanu.

Požarna bramba je bila tepena radi gašenja

Varšava, 29. junija. — Po-žarna bramba v mestu Siedlice je opazila, da gori v bližnji va-si Bialki. Takoj so se podali na pot, da pomagajo gasiti. Ko se pa prišli do vasi, jih je spre-jela skupina oboroženih kmetov, ki so padli po gasilcih in jih neusmiljeno pretepli. Slučajno je prišel mimo vojaški oddelek. Poveljnik vojakov je takoj iz-previdel položaj in ukazal na-pasti kmete. Kmetje so zažga-li svoja poslopja, ker so bili do-bro zavarovani in so mislili po-tegniti zavarovalnino.

Žrtve avtomobilov v Ameriki so silne

Chicago, 29. junija. — 2570 oseb je bilo ubitih v Ameriki tekem meseca maja od avtomobi-lev, ali za 200 več kot v apri-lu mesecu. Zlasti se opaza, da je čimdalje več otrok ubitih. Iz-jeme pa dela mesto Seattle v državi Washington, kjer tekem meseca maja ni bila niti ena oseba ubita od avtomobila, dasi šteje mesto nad 300,000 prebi-valcev. Vsak dan je približno 82 oseb ubitih od avtomobilov.

Divji ropot v romunski poslanski zbornici

Bukarešta, 29. junija. — Li-beralna stranka je danes na kr-milu vlade v Romuniji. Ta stranka je največja zaslomba kralja Karola. Poslanci pa, ki spadajo k opoziciji, so začeli danes silovito napadati liberal-ne poslance, češ, da so bili oni par let pazaj največji nasprotni-ki kralja Karla, ki je tedaj ži-vel v pregnanstvu. V zbornici je nastal tak ropot, da so mo-rale biti seje odpovedane.

Gredo v Milwaukee

Danes se napotita Mr. in Mrs. John Pestotnik, 1036 E. 68th St. na obisk v Milwaukee, Wis-consin, kjer ima Mrs. Pestotnik več sorodnikov. Vrneta se te-kom enega tedna. Prav srečno pot obema!

Pogreb Predoviča

Pogreb Mike Predoviča, ki je vtonil zadnjo soboto, se vrši v sredo jutraj ob 9. uri v cerkev sv. Pavla na 40. cesti.

Važna seja

V sredo večer ima Narodna Obrana jako važno sejo v na-vadnih prostorih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NARODNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisu: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 9628.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 153. Tue., June 30th, 1931.

Zdražbar Mussolini na delu

II.

Italija, z vsemi svojimi viri moštva in municije, vojaške opreme in zalog, leži naravnost preko ozke jadranske ožine nasproti Albaniji. V slučaju potrebe more Italija takorekoč na migljaj spraviti v Albanijo velike in dobro opremljene armade. Dalje je treba tudi priznati, da bi se njena mornarica lahko postavila po robu vsakemu poizkusu francoskih vojnih ladij, če bi hotele slednje preprečiti transportacijo italijanskih čet in vojnih potrebščin.

Na kopnem je Jugoslavija tudi zelo oddaljena od svoje francoske zaveznice; med njima leži obsežno tuje ozemlje, preko katerega bi morale francoske čete, če bi hotele poseči v boj ob strani Jugoslavije na balkanskem bojišču. Zato je verjetno dejstvo, da bi Italija s pomočjo Albanije strla jugoslovanske armade, preden bi se posrečilo Francozom priti na pomoč svojim jugoslovanskim prijateljem.

Seveda, če pride res do tega, da nastane vojna med Italijo in Francijo, je z vso gotovostjo pričakovati, da bi se glavne in odločilne bitke vršile zapadno, daleč od Albanije in Jugoslavije, na italijanskem in francoskem ozemlju. Toda ta možnost ne izbrise neizmerne važnosti balkanskih bojišč v francosko-italijanski vojni.

Če bi Italija skočila na Francijo, je možno, da udari Italija tako nenadoma in s tako silo na Jugoslavijo (skozi Albanijo), da jo stare in se s tem z enim mahom izbeži francoskega zaveznika. Na drugi strani pa je spet možno, da francoske armade tako izdelajo Italijo na francosko-italijanski meji, da bi se morala Italija takoj odpovedati ideji bojevanja na balkanskih bojiščih, ker bi se morala z vso silo braniti doma, s čemer bi bila Italija ob ves eventuelni dobiček, ki ga je morda prej dosegla na Balkanu.

Poleg tega pa je več kot gotovo, da bi tak incident nikakor ne ostal lokaliziran na Jugoslavijo in Albanijo. Med močnimi italijanskimi zavezniki na Balkanu sta tudi (so-dej po sedanjem položaju v Evropi), Ogrska in Turčija.

Kar se tiče Francije, je možnost, da bi v primeru vojne z Italijo, pritegnila nase vzhodno Evropo ter dobila za svojo zaveznico Češkoslovaško, ki je velika prijateljica takoj Francije, kakor Jugoslavije. To možnost moremo torej smatrati kot dejstvo v slučaju vojne med Francijo, Italijo in Jugoslavijo.

Nato imamo še Romunijo. Dozdaj so bili Romunci, vsled nenaklonjenosti Francije Madžarski, vsefrancoski in veliki prijatelji Francije. Toda Mussolini, ta nadvse lovaki zdražbar in spletkar, ni zamudil nobene prilike, da si ne bi uglasil poti v Romunijo, kakor si jo je v Turčijo in Albanijo. Glede Romunije ni torej mogoče danes še ničesar reči; rečemo lahko samo toliko, da bi v takem konfliktu kvečjemu sedla na plot in gledala, kako se lasajo.

Vse to, kar smo navedli, so samo možnosti, ki se utegnejo izčiniti iz sedanjega napetega evropskega in italijansko-albanskega položaja. Dalje je razvidno, da balkanski ognjenik, ki je videti mrzel in ugasel, lahko vsak čas izbruhne in požar bi utegnil vnети velike evropske države. In končno je razvidno, da je Albanija, kljub temu, da je ena najmanjših evropskih držav, ena največjih nevarnosti evropskega miru.

D O P I S I

Barberton, O.—Barbertonski jagri so se hoteli izogniti ali skriti pred mojim daljnogledom. Da bi jih ne opazil, so jo ušgali zadnjo soboto večer na prijazno prijateljstvo farmo v Ritman, O. Kot rečeno, šli so zvečer, toda čeprav so jako prebrisani, vseeno so se za enkrat zmotili, če so mislili, da jih moj daljnogled ne bo dosegel.

Zakurili so velkanski ogenj, v presledkih so pa spuščali tudi rakete. Kaj hočete še lepše prilike za opazovanje! Tako sem se lahko priplazil v neposredno bližino, še bližje, nego bi mogel to storiti podnevi. Jagre sem našel vse, izvzemši Elijo. Tam zadel za ognjem, v temi pod jablano, je bila cela kopica škafov, besketov, kopalnih banj, pralnih škafov in raznih zabojev, iz katerih se je tu pa tam ob svitu ognja, ali pa od lunine svetlobe, zalesketalo v najrazličnejših barvah. Skoro bi se bil jaz enkrat iz mojega skrivališča v krompirju tje priplazil, toda nadjager L. je bil tako zvest in zanesljiv stražnik te municije, da sem po prvem poskusu popolnoma opustil svojo srčno nagnjenost do te municije.

John Učič bi me bil pa kmalu zasačil v prijateljem krompirju (ali pa jaz njega), ko je hodil krompir kopat. V tem poletu je zelo spreten. Samo parkrat se je pripognil, pa so bili vsi žepi polni krompirja, potem pa na ogenj z njim. Toda ko je

bil pečen, je še meni tako dišal, da so ko lovci odšli, sem ves ogenj prebrskal, da bi katerega našel.

Že precej pozno, se je še en lovec pripeljal. Kakor sem sodil, je to moral biti Jerry, ki je navadno zadnji. Najbrže je zopet imel zdravnika doma za "Queeney." Želimo ji okrevanja vsaj do prihodnje sezone.

Kar se pa tiče govornikov J. in J. G., bi priporočal našim jagrom, da za take slučaje preskrbe platformo, ali oder, ki naj bi imel vsaj kake 3 jarde v premeru, da govornik lahko da duška svojim čustvom. Jaz v krompirju sem bil ves solzan nad iskrenostjo govornikov. Pred vzklikom radosti me je le to rešilo, ker sta prevečkrat stopila raz govorniškega štorja. Ko sta pa zopet stopila na štor, sta pa že zopet imela drugo smer govora in tako sem moral zopet nekoliko počakati, da sem bil dovolj ginjen.

Pozneje se je kresne slavnosti udeležil tudi Mr. T. Pavlič s soprogo. Ako je lovec, ne vem. Ako bi bil pa lovec, bi bili naši lovci lahko ponosni nanj. Kar se pa tiče streljanja, pa pravijo, da on bolj zadene s palico, kot pa s puško.

Predsednik "Javornika" je lovecem zapel v lepem tenorju eno jagrovsko in je navzoče lovece z njo kar očaral. Med veslosplošno živahnostjo in veselostjo.

DELNIČARJEM S. N. DOMA V CLEVELANDU

Tudi jaz sem čital oglas Slovenskega narodnega doma, v katerem iščejo oskrbnika, pometača, tajnika, knjigovodjo, klerka — treznega človeka — Jack of all trades, in k vsemu temu pa eno ženo, da ne bo potreba nič več najemati žensk za ribanje.

Vprašam direktorja Slovenskega narodnega doma: Kje so novo sprejeta pravila? Na seji pri našem društvu jih še nismo videli. Zakaj skrivate pravila? Gospodarski odbor, poglaj pravila! Predsednik gospodarskega odbora, pravila v roke in neha! nakazovati dela pri Domu. Daj komu drugemu priliko, da bo kaj zaslužil.

Zakaj iščejo novega oskrbnika? Sedanji tajnik ni zmožen voditi knjig, in mesto da bi dobili novega tajnika, poglaj čisto iz Doma sedanjega pridnega in vestnega delavca, ki dela kot mravlja in je koristen Slovenskemu narodnemu domu, kot

Delničarji, čas je prišel, da po kapitalističnem sistemu izvoljene direktorje ustavimo, predno mine dan, da nas v soprogru ne popelje v temno noč.

Društva, protestirajte na valih sejah. Za nobeno ceno ne sme sedanji oskrbnik iz Slovenskega narodnega doma! Protestirajte in pišite v ta dnevnik!

Pozdrav!

Delničar S. N. D.

HOČEMO LI BITI SAVJESTNI?

Svima nama Slovencim in Hrvatima jest poznato, da čemo imati prvi put u povjesti Jugoslavenu u Clevelandu dva naša mladica kao kandidati za gradske sudce. To su Mr. E. A. Kordich, i Mr. John L. Mihelich.

Slovenici i Hrvati grada Clevelanda pokazali su ostalim narodim što smo i što moremo, kada hoćemo bratski i zajednički raditi, te smo zadržali Mr. John L. Mihelicha za councilmana.

Sada je jedan Slovenac a drugi dobro poznati Hrvat, koji su na kandidaturi za gradske sudce. Ako budemo bratski radili, nema dvojbe da njih obadva ne bi bili mogući biti izabrani za sudce.

Što znači Mihelich i Kordich za nas Jugoslavene, ako ih izaberemo za gradske sudce? Znači otvorene oči za Slovence i Hrvate, i bolja budućnost na američkom političkom polju, i za našu veliku koloniju u Clevelandu. Siguran sam, da svaki Slovenac i Hrvat glasuje za Mihelich i Kordich tikit, da smo moguću našim glasovima da ih izaberemo. Česi, Poljaci, Mađari i Nemci ponose se sa svojim ljudima, kad ih vide na visom položaju. Zar se ne bi i mi Slovenci i Hrvati?

Ako nikakove druge koristi ne bi imali od tih naših mladica, ta bi barem bili u očima drugih naroda, i pokazali da nema razlike između Slovenaca i Hrvata, i nijedne druge narod-

nosti kandidat ne bi se ufal da kandidira u našem distriktu, jer bi znao da imamo svojih ljudi.

Dakle sada je vrijeme, da se pokažemo složni, da radimo jedan sa drugim, i na taj način imati čemo dva naša mladica, dje još dosad nije bilo ni Slovenca ni Hrvata. Svaki razuman Slovenac i Hrvat znade one velike Hrvatske poslovice: Slovom rastu male stvari. Kad se bratska srca slože, Slovenec in Hrvat, itd. Stavimo ih u kriepost.

Dočim ovi nisu politički kandidati, stoga bi bilo vrlo umjetno, da se kroz ovu novinu sazove više zborova, i dase narodu pokaže vrijednost, ovih naših kandidata, a bez sumnje da će doći svaki pošten Slovenac i svaki pošten Hrvat na zbor.

N. P. Popp.

Po železniški progi je zelo nevarno hoditi

Albany, New York, 29. junija. — Tom Burgess, 45 let star, je korakal po ozkem železniškem mostu v bližini tega mesta. Nasproti je privozil vlak. Burgess je pometal svoje male otroke nazdol v vodo, misleč, da se bodo rešili. To je storil v zadnjem hipu, predno ga je povozil vlak in raztrgal. Fantiči so pa v vodi utonili.

* Zvezna vlada je naročila v Fordovi tovarni 1,500 avtomobilov.

Georgina Lockwood:

ČASI SE IZPREMINJAJO

Koliko je naših Američanov, ki potujejo v Evropo vsako leto, da tam brskajo za različnimi šegami in običaji, ki so jih imeli razni evropski narodi pred sto in več leti! In vendar imajo ti ljudje dovolj prilike doma, da nasitijo svojo radovednost, ako bi hoteli preiskavati tukajšnje običaje v začetku naseljevanja, tako v jedi, kot obleki in raznih običajih. Našli bi, da je bila kaka stvar leta 1791 sodnijsko prepovedana in strogo kaznovana, kar velja danes za brezpomembno. V drugem slučaju zopet, bi danes poklicali policijo, kar so tedaj v deželi smatrali za veselo šalo mladih ljudi. In če bi vedeli, kaj so imeli pred 150 leti v Ameriki za največjo slaščico, bi se današnjemu Američanu obrnil želoce.

Kako bi vam naprimer danes teknila skleda mesenih klobas, kuhanih v čokoladi? Ali bi se vam morda bolj prilegla čajevo peresa, oslajena z surovim maslom? Če verjamete, ali ne, to je bila najboljša jed Američanov pred revolucionarno vojno.

Navado so imeli v tistih časih, da so pri najboljših pojedinah predložili na mizo čokolado, v kateri se je kuhalo več koncev klobas. Gostje so dobili v skodelicah vročo čokolado, v kateri so bili zrezani koščki klobas. In vsaka kuharica, ki je servirala to jed, je bila prepričana, da bo dobila pohvalo od gostov.

Čaj, ki je bil prvič postavljen na trg v Salem, Mass., je bil serviran na dvojni način. Najprej so pili čajevno vodo, potem so pa čajevno perje namazali z surovim maslom in ga jedli kot zelenjavo. Čaj so pili brez mleka in brez sladkorja.

Se bolj "tečna" pa je bila jed, ki so jo imeli za zajterk. Zavreli so namreč na ognjišču posodo domačega piva, v katero so nadrobili črnega kruha.

V tistih časih so povsod strogo ločili razrednega človeka. V šolah niso bili dijaki vpisani po alfabetu ali po pridnosti, ampak po stališču njihovih staršev v družbi. Ravno tako so imeli v cerkvi klopi spredaj najbolj odlični in manj odlični ljudje zadej.

Ravno tako so se ločili zunaj na cesti delavci od "gentlemanov." Bog obvari, da bi si celo v nedeljo del navaden delavec za vrat bel ovratnik iz čipk, ki so bile določene samo za "gentlemana."

Žepne ure so bile takrat zelo redke, in kdor jo je imel, je bil strašno ponosen nanjo. Očetje, ki so kupili svojim mladim sinovom ure, so bili javno kriztirani, da bodo mladino spri-dili, kot rečimo če danes oči kupi svojemu mlademu sinu aeroplan ali jahto. Zlatih ur v tistih časih sploh niso poznali, imeli so pa srebrne. Urne verižice so bile navadno jeklene, le malokdo si je "špogal" srebrno verižico. Žepne ure so bile tako redke, da so bili izdelovalci ur vedno nadlegovani od moidoidov, ki so si hoteli to čudo prečudno ogledati od blizu. Vedno so jih hodili spraševati, koliko je ura, dokler ni en tak urar iz obupa in da bo imel mir pred radovednimi someščani, postavil uro zunaj na cesti.

Takratni meščani so dali veliko na lepo pohištvo, katerega so naročali iz Evrope. Ampak se ga pri tem tudi dobro varovali in ga niso razstavili po sobah, da bi ga rabili, ampak so imeli vsega skupaj v posebni sobi, kjer so ga razkazovali obiskovalcem in se bahali z njim.

Odrasla mladina je imela iste čase svojo posebno zabavo v tem, da so kradli prešiče. Imeli so navado, da so se zbirali enkrat na teden v kaki krčmi, kjer so zložili skupaj za pijačo, za jed so si pa preskrbeli na ta način, da so šli v svinjak k temu ali onemu meščanu in mu ukradli rejenega pujska, katerega jim je potem krčmar splekel. To je bilo potrebno zato in tatovi niso bili nikdar citirani pred sodnika. Edina kazen je bila v tem, če jih je pujskov lastnik zasačil pri tatvini in jih pošteno premlatil. Bilo je pa med temi mladimi poredneži pravilo, da ni smel nikdo dejansko napasti lastnika, če jih je ta preganjal s palico. Vsak se je moral zanesti na svoje hitre noge.

Zato pa tedaj niso zaklepali nobenih stvari, razun prešičev in puranov; ker vsaka druga stvar je bila absolutno varna pred tatovi. Med temi poredneži je bil vedno kdo, ki je imel očeta ali brata ali strica, ki je redil debele pujske ali purane. In navadno je vedno tak kazal pot ponoči do svinjaka.

Kadar se je kateri teh fantov poročil in si ustanovil lastno gospodarstvo, je bil lahko si-guren, da so ga kmalu potem obiskali njegovi bivši tovariši in mu ukradli okroglega pujska ali rejenega purana, s katerim so se potem mastili v krčmi. Tako je bil mlad gospodar, katerega je neko noč zbudilo silno cviljenje v svinjaku. Skočil je s postelje in hitel z debelo gorjačo v svinjak. Videl je, da so mu neznanci odnesli precej lepega prešiča in je hotel za njimi. Ko jih pa dohitel, spozna v njih svoje bivše tovariše. In mesto da bi zahteval prešička nazaj, je šel s tovariši v krčmo in se tudi sam udeležil gostije na svoj račun.

ČUDNA DRUŠTVA

V Londonu je že od nekdaj mnogo neobičajnih društev. Tako na primer obstoji Klub brez nosov, katerega članstvo sestavljajo izključno le oni ljudje, ki so na kakršenkoli način prišli ob svoj nos. Obstojta tudi Klub grdih obrazov. Njegova pravila zahtevajo, da morajo člani imeti zakriviljene brade, dolge nosove in ogromna usta. Leta 1869. je bil ustanovljen Klub lažnivcev. Pravila tega kluba so do-loločala, da mora tisti, ki hoče biti sprejet, prinesiti dokaze o svoji lažnivosti. Drugi člen tega pravilnika prepoveduje danjanje častne besede. Naposled pa je tudi še določba, da se le oni, ki bi si izmislili najneverjetnejšo zgodbo, izvoli za predsednika društva. Obstojal je tudi za psovanje, v katerem so bili vpisani stari mornarji, bivši hotelski vratarji in vozniki. Svrha tega društva je bila vsakotedenski sestanek v krčmi in vaja v psovanju. Navedemo lahko tudi Klub norcev, katerega ustanovitelji so bili na načelu, da zahteva vsakdanje življenje tolikšno resnost, da je neobhodno potrebno, od časa do časa popolnoma pozabiti na vsako resnost. Lahko si je predstavljati, kakšne so bile seje tega kluba, v katerem je bil vsak znak razuma kaznovan z denarno kaznijo. Trdi se, da so se počutili člani tega kluba po neki noči, ki so jo prebili skupaj, tako sveži, kakor da bi se okopal. Izmed vseh pa je najbolj čudaški Klub molčevcih. Njegovi člani so prepričani, da je za zdravje in razum potrebno, če je človek od časa do časa tih. Zato je bilo pri sejah dovoljeno članom sporazumevati se le z znamenji. Pripoveduje se, da so trije roparji, ki so poznali klubove običaje, nekega dne vdrli na sejo in zahtevali, z revolverji v rokah, od prisotnih, naj jim izroče vsebine svojih žepov. Ves čas je vladala v dvorani največja tišina. Ko so pa lopovi hoteli s plenom izginiti, se je eden molčevcih osokolil, odprl okno in začel klicati na pomoč. To je omogočilo policiji, da je vjela zločince. Pozneje so člana, ki je rešil s svojimi krikom žepu svojih tovarišev, izključili iz društva zaradi kršitve pravil.

Če verjamete al' pa ne.

Dečko je bil poslan v mesnico in je svojo nalogo izvršil takole:

"Mama so rekli, da se vam prav lepo zahvaljujejo za olovski rep, ki sem ga včeraj prinesel. So rekli, da je bil jako dober. Zato so me pa zopet danes poslali in pravijo, da jim zopet daste olovski rep in sicer od ravno tistega vola, kot zadnjič."

Prijatelj Jože Znidaršič si je dal ustrojiti srnjakovo kožo. Kožo je dobil v soboto in mi je prišel povedat, da si bo dal napraviti irhaste hlače. Vprašat me je prišel za nasvet, ali naj si da napraviti hlače na "vautaro," ali drugače. Jaz sem glasoval za "vautarico," se razume.

Na klopi v plesni dvorani je sedelo več deklet, ki so čakale, da jih kdo povabi na ples. Ko zaigra godba, se pred lepim dekletom prikloni plesalec, ki je slučajno križem gledal, pa reče: "Gospodična, ali smem prositi za prihodnji ples?"

Vstale ste kar dve in rekle: "O, z veseljem."

Neki clevelandski lovec (ime zaenkrat še zamočim), je bil šel v Pennsylvanijo na srnjake. Ko sedi na nekem parobku in čaka srnjaka, nenadoma pri-rohni iz grmovja velik črn medved. Ker se hrabremu lovcu ni hotelo medvedje pečenke, se ne ozira dosti okrog za pri-pravnežjo pot, ampak jo kar na slepo vlije doli po rebru. Par-krat se ozre (iz same radovednosti) in vidi, da se bosta z medvedom kmalu pogledala iz oči v oči, zato lovec vrže od sebe puško, lovsko torbo, kapo in lovski jopič, kar je imelo za posledico, da so ga pete lažje nosile nekaj časa. Ampak kljub temu je bil razdalja vedno bolj manjšala in ko pridirja lovec brez sape do neke male planjave, se nasloni na nek štor in sklene, da se postavi medvedu.

Ko medved vidi, da se je nje-gova žrtev postavila po robu, ga je to presenetilo, torej se tudi medved ustavi par korakov pred lovcem, se postavi na zadnje noge in začne z globokim basom godrnjati, ker mu najbrže ni bilo všeč, da se mu kdo upa postaviti v bran. To začasno premirje porabi lovec v to, da začne vneto moliti k Bogu in je molil takole:

"Gospod Bog! Samo žale nož imam v svojo obrambo. Ako mi boš stal na strani, potem vodi moj nož naravnost v medvedovo srce. Če boš pa stal na medvedovi strani, daj da me ne bo mučil, ampak naj me kar takoj 'fenta.' Ampak če boš pa ostal nevtralen, potem pa samo glej in videl boš najlepši boj, kar si jih še kedaj videl. Amen!"

Mlada novoporočenca sta dobila ob priliki poroke sila lepih darov. Med temi darovi sta dobila tudi v kuverti dve vstopnici za gledališče. K vstopnicam je bil pripet listek z besedami: "Vganita, kdo je to poslal?"

Glada človeka si belita nekaj časa glave, kdo bi jim poslal dragi vstopnici, pa sta nazadnje rekla, naj jih pošlje kdorkoli, v gledališče bosta šla in se okoristila z vstopnicami. In res sta šla.

Ko pa prideta iz gledališča domov, vidita, da so v njiju odsotnosti udrl v stanovanje tatovi in jima odnesli vse. Na prazni mizi v jedilni sobi zagledata bel listek, na katerem je bilo zapisano:

"Sedaj najbrže vesta, kdo vama je vstopnice poslal!"

"Kako daleč pa je vaš sin že napredoval v študijah zdravljenja?"

"O, ne daleč. Do sedaj zdravi samo še otroke."

FRANK BUCK:

STRAŠNA NOČ V DŽUNGLI

Leta 1918 sem se nahajal po opravkih v mestu Medan, na Sumatri. Sedel sem na verandi hotela in srkal svoj brinjevec, ko me nekdo potrepelje po rami. Ozrem se in veselo skočim pokonci, da pozdravim svojega prijatelja Alberta Holterja, ki je bil tedaj zaposlen na neki veliki plantaži na Ceylonu in sem se nemalo začudil, da sem ga naenkrat videl tukaj. Povedal mi je, da je plantažo prevzela neka velika družba in da je izgubil svojo službo, kar ga pa, kakor se je videlo, ni posebnost jezilo.

Poklical sem tudi zanj pijalčo in Holter mi je začel pripovedovati, da je nazadnje še vesel, da je izgubil službo, ker je bilo življenje na plantaži preveč enostavno, preveč vsakdanje, a on da ljubi velikih, razburljivih dogodkov. Slišal je, da so lastniki velikih kavčukovih nasadov razpisali po petdeset holandskih goldinarjev za vsakega ubitega tigra, ker jim delajo strašno škodo med delavci. In sedaj da je prišel na Sumatro, da začne streljati tigre in upa pri tem precej zaslužiti.

Vprašal sem ga, če je že kdaj prejel lovil tigre. "Se nikdar," mi je odgovoril. "Pa jih tudi ne mislim streljati, ampak lovil jih bom v past."

Nato mi je razložil, da je pri nekem trgovcu iztaknil velikansko past, ki je bila izdelana v Ameriki in iz katere ne bo ušel noben tiger.

"Ko bom jaz gotov z lovom, ne bo ostal živ en sam tiger na Sumatri," se je pohajal moj prijatelj. V tem pa pride moj služabnik Dahlam Ali z nekim sporočilom.

"Finega dečka imaš v tem služabniku," omeni Halter, in namigne proti Aliju. Pritrtil sem mu in še dodal, da ga ni človeka v Aziji, ki bi bolj poznal divje živali in njih navade, kot moj sluga Ali.

"Ti boš odplul kmalu nazaj v Ameriko, ne?" me vpraša Halter.

"Da, v kratkem odpotujem." "Kaj boš pa napravil s služabnikom?"

"Izplačal mu bom njegov zaslužek in ga poslal domov v Singapore. Ko se vrnem nazaj iz Amerike, se bom tam sestal z njim."

"Frank, veš kaj, posodi mi svojega Alija. On pozna navade divjih živali in v veliko pomoč mi bo pri lovu na tigre. Nikar mi te prošnje ne odreci, saj tebi je vseeno."

"Well, jaz sem zadovoljen, če bo Ali. Jaz bom odsoten kakih deset mesecev in ta čas lahko dela Ali, kar hoče."

Pokličeva Alija in ta je bil pripravljen sprejeti službo za \$25.00 plače na mesec. Par dni zatem sem odjadril proti Ameriki.

Bilo je nekako eno leto zatem, ko sem sedel v neki gostilni v Bataviji, na Javi, ko naenkrat zaslišim glas:

"Naj me vrag vzame, če ni to Frank!"

Ozrem se za glasom in zagledam prijatelja Holterja, ki je sedel pri mizi nedaleč od mene.

"Pridi sem!" veselo zakliče Holter.

Čudno se mi je zdelo, da ni prihitel sam k moji mizi, ko me je zagledal, pa zapazim, da mu manjka ena noga. Imel je eno nogo leseno.

In potem mi je začel pripovedovati svojo zgodbo.

Halter in Ali sta si napravila glavni stan v neki vasi, od koder sta nameravala loviti tigre v past. V tako past se ne dene nobene vade, ampak se samo nastavi v džungli v kakem prehodu, kjer se navadno plazijo tigri, ko gredo na svoj lov. Kakor hitro sta si uredila svoje stanovanje, sta z Alijem takoj razpostavila pasti. Ali je bil radi svoje izkušnosti ne-

korakov od mene neko stvar, ki se je premikala sem in tje. Nisem mogel razločiti, kaj da bi bilo, zdelo se mi je, kot bi nekdo velikansko roko ovijal okrog vej. Naenkrat telebne ti-sta stvar z vošlim padcem na zemljo. V smrtnem strahu sem grozno zakričal. Še danes verjamem, Frank, da je bila to kakšna velikanska kača, ki se je spustila na zemljo, toda jo je moj krik odpodil.

Od takrat pa se ne spominjam več, kaj se je zgodilo z menoj. Od strašne groze in oslabelosti sem omedlel. Par dni zatem sem se zbudil v bolnišnici.

Tvoj sluga Ali se je bil vrnil opolnoči z veselice in ker me ni našel doma, ga je pričelo skrbeti. Zbral je skupaj nekaj domačinov in so me šli iskat. Našli so me nezvestnega in me prepeljali v takem stanju s čolnom v Padang, kjer so mi odrezali nogo, nakar sem prišel v bolnico tukaj sem, kjer sem šele dobil pravo bolniško oskrbo.

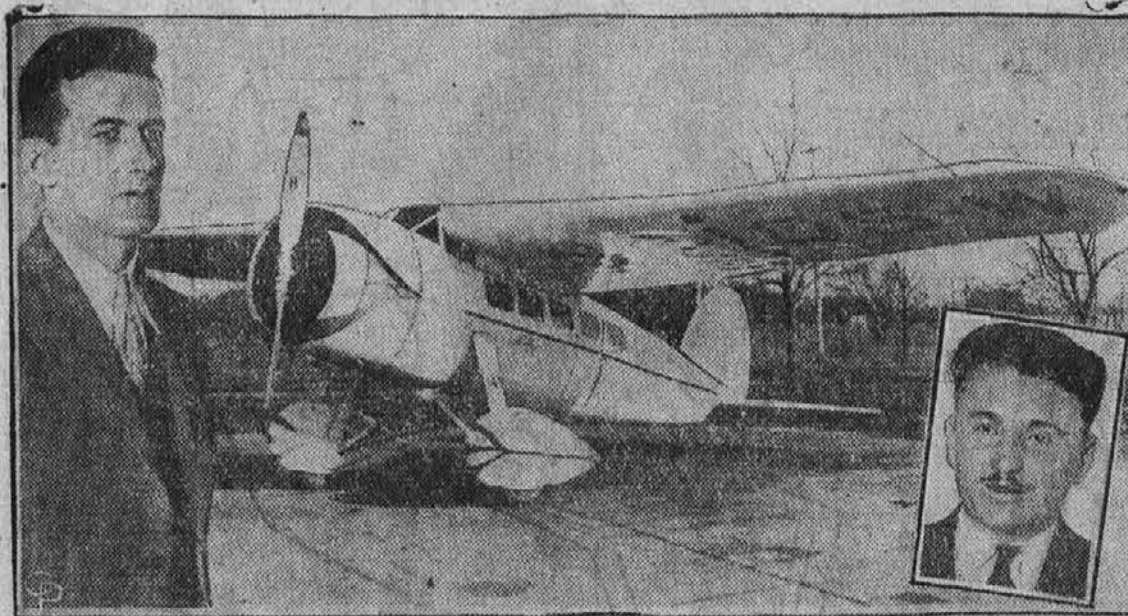
Par dni zatem, ko je bil moj sluga Ali jako zgovoren, mi je še podrobneje opisal ta lov na tigre in pri tem pripomnil, da se mu je Halter zameril za celo življenje. Vzrok zamere je bil, ker se mu Halter ni zahvalil, da mu je Ali rešil življenje.

Štirje bombni atentati povzročeni v Genui

Genua, Italija, 29. junija. — Policija naznanja, da so se primerili v tem mestu večeraj štirje bombni atentati. Povzročitelji so komunisti. Policija je vse aretirala.

Družina John Simmons iz Lebanon, Ind. se je peljala 65 milj daleč, v Greenfield, kamor so prišli skupaj vsi sorodniki k družinskemu slavlju. Ko so povzili sendviče, sta na zastrupljenju umrli Simmonsovi dve hčerki, 14-letna Virginia in 10-letna Alice. Pozneje so v Simmonsovi kočari našli še en ducat zastrupljenih sendvičev. Oblasti preiskujejo slučaj.

Podjetna aviatčarja, Harold Gatty, levo, in Wiley Post, desno, sta se podala na polet okrog sveta. Spodaj je pot, ki kaže polet zrakoplovcev.

VIŠARSKA POLENA

Spisal
NARTE VELIKONJA

"Nehaj! Ustavi!"

"France!" je v prvem hipu razburjenosti in strahu kriknila Franca ter se sesedla nazaj.

"Saj je Matijec! Nikar ne!" je branil Kosmač.

"Franci je slabo," je rekla botra.

"Od strahu ji je slabo. Daj vode!" In je dvignila gospodinjo z voza.

Kosmač je zajel iz prgišča in mlake pred znamenjem ter jo obilil z umazano kalužo po novih židani obleki in belih čipkah njene bele srajce.

Medtem sta Tine in Matijec

spravljala voz nazaj na cesto. Levi konj je potegnil, Pram pa je samo zastokal, poskusil planiti pokonci, a padel spet na gobec.

"Neroda, ali boš!" je udaril Tine znova. Pram se je spet pogljal z vso silo ter se zvalil pod cesto. Čudno grgranje se mu je izvilo iz grla. Potegnil je bil voz za seboj, ki se je prekopicil enkrat in še enkrat ter obstal za trhljnim panjem.

"Čakaj, Tine, da prižgem luč!" se je zavedel Matijec. — "Nekaj se je konjem pripetilo, Ali ne vidiš?"

"Da se je pripetilo?" je nena-doma vprašal s čudnim strahom Tine ter planil k živalima. Levi konj je stal široko razkročen nad Pramom, ki je še komaj vidno hropel v zadnjih dihih.

Matijec je prižgal žveplenko. Nič več ni občutil udarcev v prsih, samo gorko mu je zaplalo pri sreč. In v hipu je snel svečo z voza ter posvetil živali v glavo. Izpod čopa na čelu je curljala kri. Žival je dvignila glavo. Bolestni njen pogled je zbedel Matijca v srce. In ko je Matijec položil roko pod smrček, se mu je zdelo, da je žival rahlo pritisnila nanjo. Zadnji streslaji so se preleteli mišice, udaril je z zadnjimi nogami, da je odlomil jelki suho vejo, ter nato sprožil mišice kakor tetivno na loku.

"Ubil se je!" je dejal Tine.

"Ubil si ga!" je bruhal Matijec, ki bi bil najrajši zajokal.

In je odpel mrtvega konja od voza ter z levim konjem potegnil voz na cesto.

"Kaj je s konjem?" je vprašala Franca, ki se je bila zavedla.

"Mrtev!" je dejal Matijec.

"Mrtev!" je ponovila Franca.

"Ubil se je!" je jecal Matijec.

"Mrtev je, morda je prav tako," se je vdajala Franca ter

lezla vase ob misli: "France je prišel pod svojega konja, na katerem me je snubil."

Podala je Matijcu roko, da jo je podpiral na voz.

"Če bi bila luč," je modroval Kosmač, "bi bili videli jelko. Zakaj smo pozabili na luč..."

To imaš, Tine, zaradi luči. Ali nisem dejal, da prižgimo luč?" je lagal sebi in drugim. "Jaz sem vendar dejal, da jo prižgimo. O, škoda take živali. Kakor struna je bil. In prednjo nogo si je tudi zlomil. O, ti uboga živalca! Glej, saj mu je kar kost prebodla kožo!"

"Kaj bi!" se je otresel Tine. "Mrtev je in kar je, je! Odreti bi ga bilo treba še noč, da ga ne bo lisica trgala!"

S silo se je otresel nejasne groze in spoznanja, da ga je zagrabil strašen vrtnec usode ter ga vleče v prepad.

"Zdaj nas pelji domov. Kakšna svatba je to, o kakšna svatba je to. Vrag vzemi tako svatbo. Strah mi je zlezal v kosti in dušo. Živ dan ne sedem več na voz brez luči!" je besedičil Kosmač.

"Jaz pa sploh ne več na voz!" se je tresla botra.

In so poglali proti domu.

Na pragu jih je čakal Mohor. Sovražno sivo je sprejel njegov pogled nočne goste. Že se je mislil umekniti v temo, ko je zapazil samo enega konja pred vozom.

"Ali ste ga že danes zapili?" je zbedel, kačoč na prazno vprego na vozu.

"Komu kaj mar, četudi bi ga!" je osorno dejal Tine, v katerem se je vse kuhalo od gneva in sramu, ko je pomislil, kako bo govorila vsa vas o njegovi vožnji in svatbi in konju, ki so ga ubili. In ni se mogel otresti občutka, ki je bil zmerom jasnejši, da ga vleče divji vrtnec vase zmerom jače in vztrajno kakor železni vijak.

"To je bil Francetov konj!" je poudaril Mohor.

"Bil!" se je spodbujal Tine. "Tam leži pri znamenju."

"Kaj je s konjem, kaj praviš?" je z grozo in sovraštvom vprašal starec.

"Lisice Vam snedo urbace, če ga še nočoj ne oderete!" je otresel Tine. "S poti stopite, da gremo v hišo!"

"Ti me boš gonil s poti? Ti, ki si najprej požrl konja. Ali veš, koliko je vreden ta konj? Več kot ti sam. Ta konj je bil Francetov!"

"Nagatite si ga!" je odrinil Tine starca s praga, da se je opotekel. Z vso nasilnostjo je zatrl v sebi občutek plahosti in neprijetne zavesti, da je vse to slabo znamenje in čuden opomin.

"Lepo sta začela!"

"Kaj Vam mar?"

"Ti, ti!" se je zgrozil starec.

"Pusti, Tine!" je prosila Franca.

"Tega konja bomo odbili!" je dejal polglasno Mohor. "Ta konj je bil pred tvojo doto pri bihi!"

In se je umikal proti izbi.

"Ali nisem rekel," je dejal Tine ves razdražen Franci, "da bova midva spala v izbi? Da bo sta šla z Matijcem v tvojo kamuro? Zakaj nisi naročila?"

"Pusti, saj je vseeno!"

"Vseeno. Jaz sem tvoj mož in gospodar!" je siknil Tine, "in v tvoji kamri ne bom spal!" mu je vrel vino v glavo.

"Gospodar!" se je gnal Mohor. "O, to pa še dolgo ne! Če ne maraš v kamri, tvoja šupa je še zmerom prosta. Jaz imam svoj kot in mi ti ne boš prenašal postelje!"

"Moj Bog!" je jokala Franca, ki so jo obhajale nezane slabosti. "Pustite to, tako pozno je in boter in botra morata domov! Saj se bomo jutri pogovorili. Z Bogom, botra!" je prožila roko. "In ne zamerite in hvala lepa!"

(Dalle prihodnja.)

DNEVNE VESTI

Težke obtožbe proti bolgarski vladi

Belgrad, 29. junija. — Časopis "Politika" sporoča, da je vlada ministra Ljapčeva odlašala en teden z odstopom, da je v tem času prikrila razne škandale, ki so se pripetili pod njo. Ta čas je bilo pomorjenih po Bolgarski več višjih bolgarskih uradnikov, ki so vedeli za te škatule in bi jih priobčili v javnosti. Načelnik nove bolgarske vlade je M. Malinov, po poklicu odvetnik.

Tudi suhaški agenti ne smejo razbijati

Long Beach, Ntw Jersey, 29. junija. Dva zvezna agenta sta vdrla v neki tukajšnji restavrant in začela iskati žganje, toda ker so se nekateri gostje branili, sta začela ljudi pretepati. Prišla je policija, ki je suhaška agenta aretirala.

Najprvo ubit, potem pa povožen od avtomobilov

Chicago, 29. junija. — Policija je dobila v bližini mesta mrtvo truplo 27 letnega Frank Scavo. Ubili so ga gangeži. Policija trdi, da potem ko je bil Scavo ubit, so gangeži z avtomobili vozili preko njegovega trupla, kot jasno kažejo znaki. **Casopisi bodo tožili župana v Barbertonu**

Ob priliki zadnjih nemirov in spopadov med komunisti in policisti v Barbertonu, O., so bili od strani policije napadeni tudi časniški poročevalci. Časopisi sedaj tožijo župana in zahtevajo od governorja, da odstrani župana.

MALI OGLASI

Naprodaj je
nove mode bungalow, 6 sob. Vse po novi modi urejeno. Lot 50x 137. Velika senčna drevesa in deset sadnih dreves. Garaža za dva avtomobila. Vpraša se na 650 Volker Ave., Euclid, Ohio, blizu Babbitt Rd. (153)

Naznanilo članicam društva sv. Marije Magdalene št. 162 K. S. K. J.

Ker je precej članic, ker niso plačale svojega druž. asesmenta, naznanjam, da bom še danes, 30. junija, zvečer od 6. do 8. ure pobirala doneske na domu tajnice, 1206 E. 74th St. Prošene ste vse, ki še niste plačale, da to storite danes, ker nimam, da bi zalagala. Sestrski pozdrav — časna tajnica.

Zgubil se je

pes, star dva meseca, bel, s črnimi lisami okoli oči in gobca. Zadnjič so ga videli okoli cerkve sv. Vida. Kdor ga je našel, naj ga dopelje na 1161 E. 61st St.

Naprodaj je

confectionary in delikatesna trgovina. Proda se zelo poceni radi bolezn. Vprašajte na 7018 St. Clair Ave. (153)

Zahvala in priporočilo

Vsako, ki je že potoval v staro domovino, ve in zna, da ima potnik, preden si vse svoje pravice in dovoljenja za potovanje skupaj spravi, precej dela in skrbi. Potnika tudi skrbi, kako mu bo na potovanju, kako na parniku in kako na oni strani "luže." Tudi midva, spodaj podpisana, ki sva odpotovala v stari kraj na obisk dne 25. aprila na parniku "Le de France" in sva se vrnila na istem parniku dne 22. tega meseca, bi bila imela mnogo skrbi, toda sva se obrnila do slovenske tvrdke John L. Mihelich Co., ki ima svoj urad v Slov. Narodnem Domu na St. Clair Ave. G. Kolander, poslovodja te tvrdke, nama je pa preskrbel vse potrebno za pot, tako da nisva imela midva nobenih sitnosti, skrbi in potov. Spremljal je naju in še večje število potnikov do New Yorka in tudi tam uredil vse, kar je pač pred odhodom na parnik še potrebno urediti. Preskrbel nama je izvrstno kabino ter naju, kot tudi druge svoje potnike toplo priporočil "Chief Stewardu" tretjega razreda na parniku, kateri, kot sva razvidela, zelo veliko drži na g. Kolanderja. Uvidela sva, da ima g. Kolander vsakemu svoje prijatelje, tako v New Yorku, v Havre, Parizu in drugod, kjer potujejo njegovi potniki, videla sva tudi, da ti njegovi prijatelji, kjerkoli so že, radi in z veseljem postrežejo potnikom, ki potujejo s posredovanjem Mihelicheve tvrdke. Radi tako izvrstne postrežbe, katere sva bila vsestransko deležna, se g. Kolanderju prav lepo zahvaljujemo ter ga, kakor tudi njegovo tvrdko, prav toplo priporočamo. Prepričana sva, da bo g. Kolander vsakemu postregel teko počestno in v popolno zadovoljnost, kakor je nama. Ravno tako se tudi zahvaljuje in priporoča g. Kolanderja sopotnik Mr. Joe Makovec. **Joe Makovec, Frank in Mary Brandula.**

MESO! MESO!

Vedno velika zaloga svežega in suhega mesa. Prijazna postrežba in zmerne cene.

MARTIN FRANK

St. Clair-106th St. Market

GLenville 5994

Otvoritev čistilnice oblek

Podpisana naznanjava, da sva odprla

čistilnico oblek

na 1063 E. 61st St.

Obleke čistene in popravljene po najnižji ceni.

Se priporočava

MIKE BAMBIĆ in JOHN NOVAK

DOBER PREMOCI

Točna pretržba!

The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE RD.

Stari Cimpermanovi prostori

HEnderson 5198

FRANK ARKO, zastopnik

HENRIK SIENKIEWICZ POTOP

iz poljščine prevel
DR. RUDOLF MOLE

(Nadaljevanje)

"Zagnal sem nož v vodo, da si je bil v ročaju dragocen kamen. Rajši se ga nisem hotel več dotakniti."

"Povem ti, kaj se je pripetilo včeraj meni. Planil sem k nji kakor blazen. Kaj sem govoril, se ne spominjam. Vem le to, da je dekle zakrčalo: 'Raje skočim v ogenj!' Veš, da je tam ogromen kamin. In takoj je skočila. Jaz za njo. Potegnil sem jo napol. Že se je vnela obleka na njej. Moral sem giniti in obenem držati. V tem me je napadlo, čeljusti so se mi stisnile. Rekel bi, da me je kdo zgrabil za žile v grlu. Potem se mi je zdelo, da so se izpremenile one iskre, ki so naju obkrožale, v čebele in da brenče kakor čebele. Glej, kakor me tu vidiš, da je res!"

"In kaj potem?"

"Ničesar več se ne spominjam, polastil se me je samo tak strah, kakor bi se pogrezal v neizmeren vodnjak, v neko brezdanjo globino. Kak strah! Še sedaj se mi ježe lasje na glavi. In ne samo strah, temveč — kako bi povedal — in praznina in neizmeren dolčas in nepojmljivo trpljenje. . . K sreči so bile z menoj nebeške sile, sicer bi se danes ne razgovarjal s teboj."

"Vaša knežja milost je imela napad. A bolezen čisto ustvarja privide, a radi gotovosti bi se lahko dalo presekati nekaj ledu in potopiti to babo!"

"Vrag naj jo vzame! Jutri itak odrinemo, potem pa pride pomlad, takoj bodo druge zvezde in kratke noči, ki zmanjšajo vsakovrstno nečisto silo."

"Ker moramo jutri odriniti, je že bolje, da vaša knežja milost pozabi to dekle."

"Tudi če ne bi hotel, moram. Vsaka strast me je danes zapustila."

"Izpusti jih, naj jih vrag vzame!"

"Ni mogoče!"

"Kakaj ne?"

"Ker mi je šlachčič priznal, da ima veliko denarja zakopane v Bilevičih. Če jih izpuštim, ga izkopljejo in pojdejo v gozdove. Rajši jih obdržim tu ter vzamem denar. . . Sedaj je vojna, zato se sme! Sicer se je pa sam ponudil! Ukazal bom v Bilevičih prekopati vrt ped za pedjo; moram najti denar. Če ostane mečnik tu, vsaj ne bo dvignil hrupa in krika na vsej Litvi, da smo ga okradli. Jeza me grabi, če pomislim, koliko denarja sem zaman zapravil za zabave, za turnirje, a vse za nič, za nič!"

"Mene je že davno grabila jeza radi onega dekleta. Toda rečem vam, ko je včeraj prišla in mi rekla kakor zadnjemu hlapcu: 'Pojdi, sluga, gori, tam leži tvoj gospod!' ni dosti manj kalo, da ji nisem zavl vratu kakor vrbacu, ker sem mislil, da je morda ona sunila z nožem vašo knežjo milost, ali pa ustrelila s pištolo."

"Ti veš, da nimam rad, da bi kdo pri meni delal, kakor bi se mu poljubilo. In prav je, da nisi tega storil, ker bi te bil dal ščipati z onimi kleščami, ki so bile pripravljene za Plasko. . . Varuj se je!"

"Plasko sem že zopet odpravil. Zelo se je čudil, ker ni vedel, zakaj so ga odpeljali in zakaj pripeljali. Hotel je nekaj za trud, ker je imel, kakor je pravil, škodo pri kupčiji, toda jaz sem mu rekel: za nagrado, odnesi celo kožo. Ali res odrinemo jutri na Podlesje?"

"Kakor je Bog v nebesih. Ali je vojska pripravljena, kakor sem bil zapovedal?"

"Jezdec so že odjezdili v Kej-

dane, odkoder imajo odriniti v Kovno in tam počakati. Naši poljski prapori so še tu. Zdelo se mi je bolje, da jih ne pošljem naprej. Ljudje so sicer gotovi, ali mogli bi se vseeno pridružiti konfederatom. Glovbič pojde z nami, Semeni pod Vrotinskimi tudi, Karstrom s švedi pojde s prvo stražo. Potoma ima ukaz pobijati vstajnike, zlasti kmete."

"Dobro!"

"Pehota pojde počasi, da se v težkem slučaju lahko opremo na koga. Če pa moramo iti naprej kakor strela in zavisimo naš račun od hitrosti, ne vem, če nam bo kaj koristila pruska in švedska konjenica. Škoda, da ni poljskih praporov, ker med nami rečeno, ni je nad našo konjenico."

"In artiljerija je odšla?"

"Da."

"In Paterson?"

"Ne! Paterson je ostal, streže Kettlingu, ki se je ranil z lastno sabljo precej nevarno. On ga ima zelo rad. Če ne bi poznal Kettlinga, da je hraber oficir, bi mislil, da se je nalašč ranil, da bi mu ne bilo treba iti na pohod."

"Treba bo pustiti tukaj okoli sto ljudi, prav tako tudi v Rosienju in v Kejdanih. Švedske posadke so neznatne, a de la Gardie zahteva itak vsak dan ljudi od Loewenhaupta. Kakor hitro tudi mi odrinemo, pozabijo vstaji šavelski poraz in zopet dvignejo glave."

"Oni itak rastejo. Zopet sem slišal, da so pobili švede v Telšah."

"Šlahta? Kmetje?"

"Kmetje pod poveljstvom duhovnika, toda so tudi šlachčanski oddelki, zlasti poleg Lavde."

"Lavdanci so odšli pod poveljstvom Volodijovskega."

"Ostalo je mnogo mladičev in stavev. Ti grabijo za orožje, ker so vajeni od rojstva."

"Brez denarja vstaji ne dosežejo ničesar."

"Mi pa se preskrbimo z njim v Bilevičih. Človek mora biti genij, kakor je vaša knežja milost, da si zna pomagati ob vsaki priliki."

Boguslav se je bridko nasmehnil.

Sakovič je odšel in se je čez hip vrnil s Patersonom. Ob knezovi postelji se je začelo posvetovanje; sklep je bil, da se dvignejo še pred dnevom in odrinejo v naglem pohodu na Podlesje. Knez Boguslav se je že zvečer počutil že toliko bolje, da se je gostil skupno z oficirji in se zabaval s šalami pozno v noč, poslušajoč z veseljem rezgetanje konj in zvenket orožja na pohod se odpravljajočih praporov.

Drugi dan pred svitom je odrinil pohod s knezom na čelu. Pruska šlahta pa, ki jo je bil privabil znamenit dvor, se je začela razhajati na svoje domove.

Za njimi so odhajali v Tilžo oni, ki so iskali zavetja v Tavrogih pred grozotami vojne, pa se jim je zdela Tilža sedaj varnejša. Ostali so le mečnik, gospodična Kulvičeva in Olenka, ne vsteveši Kettlinga in starega oficirja Brauna, ki je imel poveljstvo nad skromno posadko.

Po onem udarcu s čakunom je ležal mečnik nekoliko dni in je od časa do časa bruhal kri; ker pa ni bila nobena kost zlomljena, se je začel polagoma popravljati in misliti na beg.

Medtem je prispel glasnik iz Bilevič z listom od samega Boguslava. Izpočetka mečnik ni hotel niti čitati lista, toda se je premislil, ravna se po nasvetu gospodične, ki je bila mne-

nja, da je bolje, če pozna vse sovražnikove namere.

"Meni zelo milostivi gospod Bilevič! Usoda je hotela, da se nisimo tako složno ločili, kakor bi bila mogla želeti moja čuvstva do tebe, gospod, in do tvoje hvaležne nečakinje, čemur — hvala Bogu! — nisem jaz kriv, saj veš sam, moj gospod, da sta mi poplačala moje odkritosrečne namene z nehvaležnostjo. Kar se godi v jezi, tega ni treba iz prijateljstva računati za zlo; zato menim, da boš hotel, moj dragi gospod, moje naglo ravnanje opravičiti s krivico, ki sta mi jo storila. Jaz vama tudi iz srca odpuščam, kakor mi velevala krščanska ljubezen in kakor si želim pridobiti zopetno naklonjenost. Da pa vama dam zagotovilo, da ni ostalo v srcu nobeno sovraštvo, nisem smatral za potrebno, da bi odklonil uslugo, ki sta mi jo ponujala, in sprejemam vajin denar. . ."

Tu je mečnik prenehal čitati, udaril s pestjo po mizi in zakričal:

"Prej me zagleda na parah, preden dobi vinar iz moje denarnice!"

"Čitaj dalje, oče!" je rekla Olenka.

Mečnik je zopet dvignil pis-mo k očem.

"Ker pa nisem hotel, da bi se velmožni gospod trudil s kopanjem in izpostavljanjem v današnjih nemirih svoje življenje v nevarnost, sem ga dal izkopati in prešteti. . ."

Na mestu je zmanjkalo gospodu mečniku glasu in list mu je padel iz rok na tla; nekaj časa se je zdelo, da je izgubil glas, ker se je le s prsti grabil za lase in jih pulil z vso silo.

"Bij, kdor verjame v Boga!" je zakričal naposled.

Na to Olenka:

"Ena krivica več in kazen božja je bliže, zakaj mera bo kmalu polna."

XIX.

Mečnika se je polastil tak obup, da ga je morala gospodična tolažiti in zagotavljati, da teh novcev še ne sme smatrati za izgubljene, saj vendar že samo to pismo zadošča za dolžno pismo, a Radzivila, gospodarja takih posestev na Litvi in na Ruskem je lahko najti.

Ker pa ni bilo težko razvideti, kaj ju lahko še doleti, zlasti, če bi se vrnil Boguslav kot zmagovalce v Tavroge, sta začela oba tem bolj vneto misliti na beg.

Olenka je vendar svetovala, naj odlože beg, dokler ne ozdravi Kettling, ker Braun je bil slepo izvrševal vse ukaze in je

bilo težko si ga pridobiti.

Glede Kettlinga je gospodična natanko vedela, da se je ranil radi tega, da je lahko ostal pri njej, zato je bila tudi globoko prepričana, da je pripravljen vse storiti zanjo. Njena vest se je sicer neprestano vznemirjala, če ima pravico za lastno rešitev žrtvovati tujo usodo in morda celo življenje, toda grožnje, ki so visele nad njo v Tavrogih, so bile tako strašne, da so stokrat presegale nevarnost, ki ji je bil izpostavljen Kettling, če bi zapustil svojo službo. Saj bi lahko Kettling, kot izborni oficir, povsod dobil službo in častnejšo, a zanjo tudi mogočno pokroviteljstvo, kot kralja, gospodična Sapieho ali gospoda Čarncekega. In pri tem bo služil dobri stvari in najde priliko, da se izkaže hvaležnega tej deželi, ki ga je sprejela kot izganca.

Gospodična je nehala omahovati in ko se je zdravje mladega oficirja toliko popeljalo, da je lahko opravljal službo, ga je poklicala k sebi.

Kettling je stopil pred njo bled, shujšan, brez kaplje krvi v licu, toda poln spoštovanja, občudovanja in pokorščine, kakor vedno.

Ko ga je Olenka ugledala, so se ji zasvetile solze v očeh, saj je bila to edina vdana duša v Tavrogih, a pri tem tako nesrečna in trpeča, da je mladi oficir, ko ga je vprašala Olenka po pozdravu po zdravju, odgovoril:

"Žal, gospa, se mi zdravje vrača, a bolje bi bilo, če bi umrl."

"Gospod, ti moraš zapustiti to službo," je odgovorilo dekle ter gledalo nanj sočutno, "zakaj tako srce mora biti prepričano, da služi pošteni stvari, pčštenemu gospodu."

"Žal!" je ponovil oficir.

"Kdaj se konča vaša služba?"

"Šele čez pol leta."

Olenka je pomolčala za hip, potem je dvignila k njemu svoje čudovite oči, ki so v tem hipu prestale biti stroge, in je rekla:

"Poslušaj me, gospod vitez. Govorila bom kot bratu, kot iskrenemu zaupniku: ti se moreš in moraš osvoboditi."

Po teh besedah mu je priznala vse, in nameravani beg i to, da računa na njegovo pomoč. Začela mu je predstavljati, da najde lahko službo povsod, lepo, kakor je lepa njegova duša, in častno, kakor jo zahteva viteška čast; naposled je končala s sledečimi besedami:

"Gospod, hvaležna ti bom do smrti. Pod božje varstvo se hočem zateči in se v samostanu za-

obljubiti Bogu, toda kjerkoli boš, daleč ali blizu, na vojni ali v miru, bom molila zate, bom prosila Boga, da podeli mojemu bratu in dobroniku mir in srečo, ker mu jaz razen molitve in hvaležnosti ne morem ničesar več dati.

Tu ji je glas zadrgel, a oficir je poslušal njene besede ter bledel kakor ruta, naposled je pokleknil, položil obe roki na čelo in odgovoril z glasom, podobnim stoku:

"Ne morem, gospa, ne morem!"

"Gospod, ti mi odrekaš?" je vprašala osupla Bilevičeva.

A namesto odgovora je začel moliti.

"Veliki in milostivi Bog!" je govoril. "Od otročjih let ni nikdar omadeževala laž mojih ust, nikdar me ni oskrnilo krivično dejanje. Kot deček sem branil s to slabo roko svojega kralja in domovino; zakaj me, o Gospod, kaznuješ tako često in mi pošiljaš tako muko, ki je sam veš, ne morem prenesti!"

In se je obrnil k Olenki:

"Gospa, ti ne veš, kaj je povelje za vojaka, da je uboganje ne le dolžnost, marveč tudi čast. Mene, gospa, veže prisega — viteška beseda, da ne zapustim službe pred dogovorjenim časom in da slepo izpolnim, kar je z njo v zvezi. Jaz sem vojak in plemič in, kakor mi Bog pomaga, ne bom sledil nikdar onim najemnikom, ki izdajajo čast in službo. In celo na tvoj ukaz, celo na tvojo prošnjo, gospa, ne prelomim besede, dasi govorim to v muki in bolesti. Če bi z ukazom, da ne pustim nobenega iz Tavrogov, stal na straži pri vratih ter bi jih ti navzlic prepovedi hotela prestopiti, tedaj bi jih prestopila, a samo čez moje truplo. Ti me, gospa, nisi poznala in si se zmotila v meni. Toda usmili se me, razumi, da ti ne morem pomagati pri begu in da ne bi smel niti poslušati o njem, ko je že dospelo izrazito povelje, katero je dobil Braun in z njim pet oficirjev, ki smo ostali tu. Bog, o Bog, ako bi bil slutil, da pride tak ukaz, bi bil rajši odšel na pohod. . ."

Jaz te, gospa, ne morem prepričati, ti mi ne verjameš, in vendar Bog vidi, Bog naj me sodi po smrti tako, kakor je res, da bi žrtvovati življenje zate brez obotavljanja. . . toda časti ne morem, ne morem! . . ."

Po teh besedah je Kettling jel lomiti roke in umolknil, popolnoma izčrpan, ter je začel urno dihati.

Olenka se še ni mogla otresti začudenja. Ni imela časa, da bi razumela in mogla oceniti to iz-

redno dušo v njeni plemenitosti, kakor bi bila zaslužila; čutila je le to, da se ji umika izpod nog zadnja rešilna deska, da jo zapušča edini način, da bi se mogla rešiti iz sovražne sužnosti.

Toda še se je hotela opirati.

"Gospod," je rekla čez en hip. "Jaz sem vnukinja in hči vojaka; ded in moj oče sta prav tako cenila čast nad življenje, toda baš radi tega bi se ne bila dala slepo izrabiti za vsako službo. . ."

Kettling je izvlekel s tresoč se roko pismo iz žepa, ga podal Olenki in rekel:

"Sodi, gospa, ali ta ukaz ne tiče službe?"

Olenka je preletela z očmi papir in prečita naslednje:

"Ker nam je prišlo na ušesa, da namerava mečnik rosienski Bilevič skrivoma zapustiti našo prestolnico s sovražnim

namenom, t. j. da misli našun-tati znanje, zaveznike, sorodnike in podložnike proti švedskemu kralju in proti nam, naročamo oficirjem, ki so ostali kot posadka v Tavrogih, da čuvajo Bileviča in nečakinjo kot zastavnika in vojna ujetnika in ne dopustijo njun beg pod izgubo časti in pod kaznijo vojaškega sodišča. . ." itd.

"Ukaz je prišel s prve postaje po knezovem odhodu," je rekel Kettling, "zato je napisan."

"Naj se zgodi volja božja!" je dejala Olenka po kratkem molku. "Zgodilo se je!"

Hassling je čutil, da mu je treba že oditi, a se ni premaknil z mesta. Njegove blede ustnice so se sčasoma zganile, kakor bi hotel nekaj povedati, a ni mogel dobiti glasu.

(Dalje prihodnjic)

STRELSKI PIKNIK

NA 4. JULIJA (V SOBOTO) PRIREDI SLOVENSKI STRELSKI KLUB

ST. CLAIR RIFLE CLUB

PIKNIK

NA MOČILNIKARJEVI FARM

Dopolodne se vrši strelska tekma z Euclid Rifle klubom in Rainbow Hunting klubom, popoldne se pa vrši velikanski piknik, na katerega so prijazno vabljeni prijatelji in znanici. Vsak bo imenitno postrežen z jedajo in pijačo, in kdor rad pleše, bo lahko brusil pete ob zvoku izvrstne godbe. Vabi

St. Clair Rifle klub.

RAZPIS SLUŽBE!

V smislu pravil in glasom sklepa direktorske seje z dne 5. junija, 1931, razpisuje gospodarski odbor S. N. Doma, 6409 St. Clair Ave. službo:

TAJNIKA-OSKRBNIKA IN OSKRBNICE

Služba zahteva: knjigovodstvo, vodstvo zapisnikov na sejah, poprečno znanje angleškega jezika, točnost in treznost! Vsak delničar S. N. Doma, ki se čuti zmožnega, ima pravico in priložnost, da pošlje svoje ponudbe najkasneje do 6. julija, 1931. Na poznejše došle ponudbe se ne bo oziralo. Ostale pogoje se lahko dobi pri tajniku S. N. Doma, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, med 7. in 9. uro zvečer.

JOSEPH OKORN, tajnik.

Telovadcem in telovadkinjam Slovenskega Sokola, Cleveland

Odbor "Slovenskega Sokola," Cleveland, O. sporoča vsem telovadcem in telovadkinjam, da je telovadba v Slovenskem narodnem domu, St. Clair Ave., suspendirana od 1. julija do 1. avgusta, 1931. Telovadba v Bathhouse in v Slovenskem društvenem domu, Euclid, O., se vrši kot normalno.

Odbor društva "SLOVENSKEGA SOKOL:"

Vinko Levstek, starosta. Chas. Wick, podstarosta.
Janko N. Rogelj, tajnik; Stanko Dolenc, blagajnik.
Frank E. Lunka, John Špehek, John Medvešek, nadzorniki.

POL-LETNA SEJA

V smislu sklepa glavne letne seje, kakor tudi seje direktorja, se tem potom sklicuje pol-letna seja korporacije Slovenskega doma na Holmes Ave., Cleveland, O., in sicer za dan 21. julija ob sedmih zvečer v domovih prostorih. Na dnevnem redu je več važnih zadev, kakor tudi finančno poročilo, vsled tega so vljudno vabljeni vsi delničarji, kakor tudi društveni zastopniki, da se seje udeleže v obilnem številu.

CHAS. BENEVOL, tajnik.

Izdelujem vsakovrstna CEMENTNA DELA kot hodnike, driveway, garaže itd., na lahka odplačila. Delo izvrstno, točno in garantirano, ter ste lahko gotovi, da boste popolnoma zadovoljni. Se priporočam.

A. MALNAR

1119 Addison Rd.

ENDicott 4371

THE OLD HOME TOWN

Registered U. S. Patent Office

Stanley

©1931 LEE W. STANLEY CENTRAL PRESS